

BİR MASAL ANLAT BANA Özden Karakışla'nın *Kadın Dilinden Masallar* isimli gösterisi 8 Mart akşamı Emirgan'daki Zeyta'da. Sınırlı sayıdaki bilet için iletişim: 0538 520 67 02

Kendi iradesiyle şekil değiştirmek

Ani Çelik Arevyan'ın Galeri Nev İstanbul'da açılan kişisel sergisi *Şeffaf Kabuk*, sanatçının erken dönem fotoğraflarını güncel bir yorumla ele alarak yeni işleriyle buluşturuyor

ELİF TANRIYAR

Fotoğraf sanatçısı Ani Çelik Arevyan'ı genellikle bitkiler ve figürler kullanarak oluşturduğu sahnelerle, öncelikle zaman kavramını hatırlatan şiirsel, zamansız ve uçucu güzellikteki fotoğraf çalışmalarıyla tanırız. Eserlerini şekillendiren ışık kullanımı, düalizme, bitki ve insan bedeni arasındaki özdeşlik ve malzemenin tekranı gibi unsurları mekânsal bir kurguda okumaya olanak tanıyan, Galeri Nev İstanbul'daki yeni sergisi *Şeffaf Kabuk*'ta ise fotoğrafların yanı sıra bir de enstalasyon yer alıyor. 2 Nisan'a dek sürecek olan ve 18 fotoğraf ile bir enstalasyon çalışmasından oluşan *Şeffaf Kabuk* sergisinde, sanatçının *Overlay*, *Protea*, *Chrysalid* ve *Study for Sculpture* serileri buluyor.

"...Fotoğraflarımda bitkiler ve insan bedeninin ifadesi olan figürler arasında benzerlikler kurmayı

seviyorum" sözleriyle sergide yer alan imgeleri neden seçtiğini özetleyen Arevyan için ışık, her zaman kompozisyonlarının kaynağını oluşturan ana unsur olagelmış. Sanatçı, bu kez de geçmiş serilerinde gözlenebilen heykele yönelik ilgisini ve ikilikleri, yıllar içinde kullandığı benzer malzemelerin ışık ve hareketle buluşmasıyla oluşan çoklu görüntülerle birlikte, "şeffaf kabuk" metaforuyla yansıtıyor. Ani Çelik Arevyan ile *Şeffaf Kabuk*'a dair konuştuk.

Siz daha önce de birbirine el veren, aralarında şiirsel bağlantılar kuran seriler üretmişsiniz. Şeffaf Kabuk ise sanırım tüm serilerinizin arasındaki bu ortak bağları daha da görünür kılan ve öne çıkaran

Ani Çelik Arevyan

Ani Çelik Arevyan'ın Protea adlı enstalasyon çalışması.

bir seri... Bu "ana kabuğa" dönüş nasıl doğdu?

Fotoğraflarımda en başından beri ışığa, ışığın nasıl yayıldığına, yansıdığına ve dönüştüğüne odaklandım. Metal tül de ışığa müdahale eden yapıyla her zaman ilgilendiğim bir nesne oldu. 1990'da, *Chrysalid* serisinde, metal tülü figürün konturlarını belirsizleştirmek için kullanmıştım. 2020 tarihli *Işık Etüdü-I* isimli serimde ise aynı objeyi natüromort kompozisyonlarına yeni bir katman olarak ekledim. *Şeffaf Kabuk*'da malzeme olarak, ancak daha çok duyu olarak seriler bir-

birine bağlanıyor.

Zaman kavramı ve ona yönelttiğiniz sorular hep çalışmalarınızın merkezinde yer alan ana meseleleriniz... Şeffaf Kabuk, bu kez bu meseleleri daha da somutlaştıran bir yana da sahip değil mi?

Fotoğraflarımda, bir süreklilik içinde zamanın neresinde bulduklarını tam belirlenmeden var olmaya devam etmeleri, aslında tam da aradığım şey. Bir nevi zamansızlık durumu... Nesnelerin, figürlerin dizilme biçimleri, bana yaşamda tekrar gibi görünen şeylerin aslında her zaman bir farkla ortaya çıktığını hatırlatıyor. Benzerlik ve fark arasında kurduğum bu oyun yaşamın sürekliliği içinde geliyor. Sergideki *Overlay* serisinde hafızalarımızda ya da bir bilgisayar hafızasında olduğu gibi, her biri kodlanmış birer gerçekliğe karşılık gelen bu fotoğrafları birleştirerek yeni işaretler oluşturdum. Oluşturduğum bu işaretler artık yalnızca geçmiş değil bugünü kodluyorlar, bugü-

nün bilgisini de içeriyorlar.

Heykel sizin ilgi duyduğunuz bir alan ve çalışmalarınız da adeta fotoğrafik heykeller şeklinde. Bir anlamda iki boyutlu heykeller üretiyorsunuz...

Diğer erken dönem çalışmalarımda olduğu gibi *Overlay* serisindeki diya pozitiflerde de heykele yönelik ilgilim baskın biçimde görülmüştü. Figürlerin üzerindeki Amerikan kumaşı hem 'modasızlığı' ve zamana bağlı olmamayı vurguluyor, hem de kumaşın drapeleri heykelsi duruşlar yaratıyor. *Between Life and Death* serimdeki figürlerin statik duruşları antik Yunan ve Roma Dönemi heykellerini anımsatırken, *Overlay* serisinde üst üste binen

figürlerin ürettiği dinamizm ve ortaya çıkan karmaşık kompozisyonlar onları Barok Dönem heykellerine yaklaşıyor. *Overlay*'deki çoklu üçgen kompozisyonlar, yalnızca imajın kendisini değil, fotoğrafların sınırlarını da belirleyen ve kadrajında kendini aradığı bir yapının ortaya çıkmasına yardımcı oluyor.

Öte yandan ilk kez bu sergide heykelsi bir enstalasyonun da yer alıyor. Onun öyküsü nedir?

Fotoğraf çekim düzenlemelerimde kullandığım nesnelere, sergi mekânında bakışı dönüştürecek biçimde yeniden planlayıp yerleştirdim. Fotoğ-

raflarımdaki formların ritmiyle ortaya çıkan dans, kompozisyonlarının bütününi kapsıyor ve figürlerimi heykelsi bir alana doğru taşıyor. Bu anlamıyla, natüromort çalışmalarımda fotoğrafik heykeller ürettiğimi düşünüyorum. Bu heykelsi formlar şimdiki dek iki boyutlu fotoğraf yüzeyi üzerinde var olduğundan düşsel bir nitelik taşıyordu. *Protea*'da fotoğrafın içinden fırlayan nesneyi de sunumuna dahil etmek, aktarmaya çalıştığım hissiyatı daha somut hale getiriyor.

Doğadaki dönüşüm üzerinde düşünmek

Şeffaf Kabuk sergisindeki enstalasyonda, izleyicinin farklı şekilde bakmasına izin vermek istedim. Metal tül, bakışı ve görme biçimini değiştiren bir materyal. Fotoğraflara bakışı değiştiriyor! Tülün arkasından da bakılabilir, önüne geçip de bakılabilir. Çalışmalarımdaki protea familyasına ait çiçeğin isminin Yunan mitolojisindeki Proteus'tan geldiği düşünülüyor. Proteus, kendi iradesiyle şekil değiştirmeyi temsil eder. Fotoğrafın iki boyutlu imgesini heykele dönüştürmek, çiçeğin ismindeki gizli anlamı da ortaya çıkarıyor. Ancak işaret etmek istediğim dönüşüm yalnızca formla ilgili değil, asıl amacım izleyiciyi doğadaki dönüşüm üzerine düşünmeye davet etmek. •

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI'NIN 150 YILI

Kurukahveci Mehmet Efendi Mahdumları'nın 150 Yılı kitabı, ilk kez yayımlanan tarihî belge ve fotoğraflar eşliğinde Türkiye'nin en ünlü kahve markasının ilginç hikâyesine şahitlik ediyor.

KİTAPÇILARDA VE ONLINE SATIŞ KANALLARINDA.

150 yıl

Başrolde "aşk" olan sergi

Ekavart Gallery, 14 sanatçının yer aldığı sanat ve aşkı bir araya getiren *Aşk'lâ* isimli sergiye 12 Mart'a dek ev sahipliği yapıyor

KAHRAMAN ÇAYIRLI

Ekavart Gallery'de sanat ve aşk arasındaki bağıntılara çok farklı bir noktadan bakmanıza vesile olacak karma sergi *Aşk'lâ*, Ardan Özmenoğlu, Ahmet Rüstem Ekici, Ali Emre Doğramacı, Çağdaş Erçelik, Fırat Engin, Genco Gülan, Gül İlgaz, Hakan Sorar, Haydar Akdağ, Leyla Emadi, Melike Kılıç, Sesil Beatris Kalaycıyan, Şirin Melek ve Özge Tan'ın eserlerini bir araya getiriyor. 12 Mart'a dek sürecek serginin detaylarını EKAV / Eğitim Kültür ve Araştırma Vakfı ve ARTtv kurucusu İnci Aksoy ile konuştuk.

Serginizin hikayesi nedir? Sanatçılar ve eserleri nasıl bir araya getirdiniz?

Günümüz koşullarına karşı sevginin, aşkın, gerçek mutluluğun ne kadar önemli ve vazgeçilmez olduğunu anlatan sanatçılar, modern insanın yaşadığı hayatla olan çelişkili sürece yorum getirerek, bireyin düşünceleri, duyguları ile var olduğunu ve her türlü olumsuzluğa karşı sevginin hayatın her alanında yer alabildiğini anlatıyorlar. Tülin Bilen'in yazdığı "Aşk'lâ" isimli şiirden esinlenerek

EKAV / Eğitim Kültür ve Araştırma Vakfı ve ARTtv kurucusu İnci Aksoy, Ardan Özmenoğlu'nun *I Still Believe in Love* adlı eserinin önünde.

karma sergimizin konseptine uygun olarak Türkiye'nin önde gelen çağdaş sanatçıları bir araya getirdik. Aşkın türlü hallerini anlatan eserleri seçerek bu sergiyi oluşturduk. Sergide 14 sanatçıdan resim, heykel, seramik, dijital art, neon, enstalasyon ve artırılmış gerçeklik üzerine yapılmış toplam 31 adet eser yer alıyor

Sergideki sanatçılar ve işlerden bahsedebilir misiniz?

Ardan Özmenoğlu'nun *I Still Believe in Love* adlı eseri bir vazodaki aşkı temsil eden güllerin kapkara olup erimesinden meydana geliyor. Ali Emre Doğramacı'nın eseri *Metanoia* kişinin; zihnini, kalbini, kendini ve yaşa-

mını değiştirdiği, yenilediği yolculuğa verilen isimdir. Sesil Beatris Kalaycıyan'ın "Yastık Altı Hikayeleri" diye adlandırdığı seride yastık konfor alanı etkisi yaratırken, üzerine yerleştirilen nesne için, onu yutan bir beşir alanı gibi konumlanıyor. Hakan Sorar'ın *First Tale* adlı eseri, mitlere ve anlatılara sık sık konu olan elma metaforu ile beden, aşk ve kimlik üzerine sorular soruyor. Leyla Emadi'nin "Sarmış Dolay" serisi, insan oğlunun silahlarla olan ikircikli birlikteliğini anlatıyor.

Çağdaş Erçelik'in heykeli ise John Lennon ve Yoko Ono'nun ölümsüz aşkını anlatıyor. •

